

Jeg synes ligesom fru Lone Dybkjær, at vi skal bruge det her beslutningsforslag til at få afdækket, hvad det er for såkaldt etiske regler, som De Konservative mener eksisterer på det her område. Hvordan kan vi sikre, at man ikke, når man er 20 år, får et tilbud om et lån, hvor den, der giver lånet er vel vidende om, at der ikke er en kinamands chance for at få pengene tilbage andet end, at der så skal tages retslige skridt.

Der er så mange muligheder for at få lån, hvor der ingen sikkerhed er, til meget, meget høje renter, og det fører mennesker ud i en dårlig, dårlig social situation.

Derfor tror jeg, at vi skal bruge beslutningsforslagets eksistens til at få belyst det således, at så vel Konservatives som Venstres ordførere får en højere grad af viden om, hvad det her handler om, hvad det er, det kan føre til. For jeg tror i virkeligheden ikke, at vi er så uenige om, at forebyggelse er bedre end efterfølgende helbredelse. Vi skal så bare finde en metode, hvor vi kan få regeringspartierne i tale, således at det ikke bare er nej, nej, nej, og så kan vi i øvrigt gældssanere, når folk er kommet på spanden. Det er den forkerte måde at løse problemet på.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og også takke for opbakningen fra Socialdemokraterne. Som fru Mette Frederiksen sagde flere gange under debatten, er det et stort skridt videre, vi er kommet i dag, i og med at alle partier nu anerkender, at gæld er et stort problem. Det er faktisk noget helt nyt, og vi er kommet meget langt. Man kan så sige, at vi stadig er langt bag efter de andre nordiske lande.

Det var jo sådan, at Danmark var det første land, der indførte gældssanering. Dengang var vi foregangsland, men siden har det stået i stampe i Danmark. Mens de andre lande tog ved lære af Danmark og indførte gældssanering, men samtidig gik videre og sagde, at gæld er et samfundsproblem, og vi derfor bliver nødt til at gøre noget ved det, og derfor også begyndte at lave gældsrådgivning, er vi ikke nået så meget videre i Danmark.

Men forhåbentlig kommer det nu, når vi går ind og anerkender gæld som et samfundsproblem. Så begynder vi også at se på, hvad vi så kan gøre ved det.

Derudover kunne man jo også sige i forbindelse med, hvad især hr. Per Ørum Jørgensen var inde på, nemlig hvad det koster, at vi står i en historisk situation lige nu, hvor hele det offentlige inddrivelsessystem bliver lavet om, mange pantefogeder skal flyttes rundt osv., Der ville der være mulighed for at gå ind og sige, at vi så kunne organisere tingene anderledes, lave nogle selvstændige enheder med offentlige gældsrådgivere, som også kunne tage vare på den lokale rådgivning af de mange mennesker, der møder det offentlige, fordi de også har gæld til det offentlige eller kun har gæld til det offentlige. Det er forskelligt, hvordan folk har det.

Kl. 15.15

Det er vigtigt, tror jeg, at få sagt, at gæld er et meget, meget stort problem for mange mennesker, og det er ikke kun, fordi de har handlet uansvarligt. Hvis vi f.eks. ser på den henvendelse, vi har fået i udvalget, hvor der blev citeret fra GældsForum på nettet om en kvinde, som blev skilt og hang på en gæld på 100.000 kr. på grund af sin eksmands alkoholmisbrug, og som fik, troede hun, en aftale med banken om, at de satte renten i bero, hvis hun betalte på gælden, så viste det sig, at banken ikke satte renten i bero, og efter 2 år, hvor hun havde afdraget 26.000 kr., var den samlede gæld steget til over 170.000 kr. Her hjalp hendes bankrådgivere altså ikke, tværtimod, og den slags situationer er der desværre rigtig mange af.

For mange mennesker er det et kæmpe tabu bl.a. på grund af den holdning, som også kommer til udtryk fra flere ordførere her og fra ministeren, om, at man skal have styr på sin egen økonomi. Langt de fleste mennesker har det sådan, at det er utrolig skamfuldt, hvis ikke de er i stand til at styre deres egen økonomi. Jeg har i mit arbejde som advokat haft mange klienter, som syntes, det var værre at fortælle mig om, at de ikke havde styr på deres gæld, end det var at fortælle mig, at de havde været udsat for incest, havde været ude i alkoholmisbrug eller andet, fordi det er taget op som samfundsproblemer, er anerkendt, at her er det i orden at fortælle om, hvad man har haft af problemer. Men det er det altså stadig ikke, som verden ser ud i dag, at fortælle, at man ikke har styr på sin økonomi.

Nogle af dem, der kommer og skal have rådgivning, kommer med to plasticposer fyldt med uåbnede rudekoverter. Hvis man går ned i sin bank, har bankrådgiveren altså ikke tid til at sidde og åbne de to plasticposer fyldt med rudekoverter for at se, hvordan situationen egentlig ser